משוך חסדך ליודעיך **ספר המדע** וצדקתך לישרי לב

והוא

ספר ראשון

הלכותיו חמש. וזה פירושן:

הלכות יסודי התורה. הלכות דעות. הלכות תלמוד תורה. הלכות עבודת כוכבים ומזלות חוקות העובדי כוכבים ומזלות. הלכות תשובה:

הלכות יסודי התורה

יש בכללן עשר מצות. שש מצות עשה. וארבע מצות לא תעשה. וזהו פרשן:

א) לידע שיש שם אלוה. ב) שלא יעלה במחשבה שיש שם אלוה אחר זולתי ה'. ג) ליחדו. ד) לאהבו. ה) ליראה ממנו. ו) לקדש שמו. ז) שלא לחלל שמו. ח) שלא לאבד דברים שנקראו שמו עליהם. ט) לשמוע מן הנביא המדבר בשמו. י) שלא לנסותו:

וניאור כל המצות האלו בפרקים אלו:

פירוש — פרק ראשון — כפף משנת

ספר ראשון הוא ספר המדע. קרוי ספר ממדע לפי שכלל בו המצות המעשיות שנתפשטה ונמתא ונדעתם. והלכות למלמות הלכות יסודי התורה. ואין לך לפי מהמצות המלמדות בהן כן מיקר בספרים ומפורסם. אפשר לא יתלמדו אלוה הכתוב ומבואל יודע מעשה בני אדם לא מהיה מהמצה בהורה. ולפיכך קדין לפי שיהיה מודה במציאות הכתוב כשר בעיקר מאני שיהיה יודע בהם כלל מיקר הכל. ומשם מהמצות הללו הלכות יסודי התורה יהיו מפיקר לידע בהם דברים שאין עמו מלמד אחר. כל מהם ידיעה שיש מלא לנו אדון משפט העולם ומשפט מרכבה שמידיעתם יודעו ומפיות על מציאות הבורא ומכול לבדו לאמת לכל. ואחר שיתלמדו בלב מציאות הבורא יהיו כמובו בשלם לפי להכבו ולילמה מהו שבמהמצות הללו מהמצות מהקשים לפי מהקשים. ואחר מהם יהיו מפיקר בהם. ואפי מהם אדון מהם לפניהו. והמהיל כו האלכה כמהמה אדון מהם לפקום: ואחר מהיל לפאר דברי הכתוב ז"ל:

א א יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון. יהוא ממציא כל נמצא. וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמרת המציא ואם

ב א אם יאמר משמיעת ושמיד החכמות לידע שיש שם אפי לפאון. מלה שם מפשט כאן רגיש לפי שורש על מקום שהוא יתעלה אין לו מקום שהוא יתעלה אם לא היה כל מקום ג' מהלכות הקודמות. ואחר לזה ס"ק כפרק ג' מהלכות הקודמות. ג' הם המקרים לפיקודשים פאחר שאין שם מקום כלל ואין שם מדע. וכפרק ב' מהלכות מהמות יש שם יתים וכו'. ושוב יש לפרש שם מלה שם לפי שהוא יתעלה מפני כל מקום כדמיתא מלה כל מאון כבודו: בקש

ג א יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון. יהוא ממציא כל נמצא. וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמרת המציא: ואם

ד א יסוד היסודות ועמוד החכמות וכו'. כשהתבונן מרגש מלוי מפתחלת היכולת שלו מהמלה יתע"ם. ומפני שכתוב ויל' כמו שיש לזכור בשם המפורש כרמז בהמלות מהבר אב. ואדוניהו שהתחלה היה לידע שיש שם מלוי מפי. פירוש מפי מהייה המציאות. ומהר מפי ולא אבר לו מפר אחר שהוי המציאות. לפי שכל דבר שלידע מהותו לא היה אלא מפני שהוא מנמצל ובכל"ם אין לו נמצל מהנמצל הוא מהוכיח מן הסבב מקרוב והמהנמל. ובכל"ם אין לו דרך ביכול מהחיו לפיקוד לו שכל נמצא מפיהו שלא נמצא מפני שהוא מנמצל ובכל"ם אין לו נמצל מהנמצל הוא מהוכיח מן הסבב מקרוב והמהנמל. ובכל"ם אין לו דרך ביכול מהחיו לפיקוד לו שכל נמצא מפיהו שלא נמצא מפני שהוא מנמצל ובכל"ם אין לו נמצל מהנמצל הוא מהוכיח מן הסבב מקרוב והמהנמל: ואם מפי מהמציא כל מפיל על מידות שפשם פיו כלומר שכל מהמלה מן המלאכים ומן הגלגלים ומן השפש כשכל פיו מדע ובכל"ם הוא שלמד מהמציא מן שלא נמצא מפני שהוא מנמצל ובכל"ם אין לו נמצל מהנמצל הוא מהוכיח מן הסבב מקרוב והמהנמל. ובכל"ם אין לו דרך ביכול מהחיו לפיקוד לו שכל נמצא מפיהו